

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa: **R.**, so sídlom M. X., B., zastúpený AK P. & P., spol. s.r.o., advokátska kancelária so sídlom B., B. X., B., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky**, Dobrovičova č. 8, 811 09 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 11. januára 2011, č. RP/02/2011, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne číslo RP/02/2011 zo dňa 11. januára 2011 **z r u š u j e** podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a **v r a c i a** vec odporkyňi na ďalšie konanie.

Odporkyňa je **p o v i n n á n a h r a d i ť** navrhovateľovi trovy konania vo výške **471,28 EUR** do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária P. & P., spol. s.r.o.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č. RP/02/2011 zo dňa 11.1.2011 odporkyňa ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“)postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z.

rozhodla, že účastník správneho konania č. 129-PgO/O-1732/2009 R. a T. S. **porušil povinnosť ustanovenú v § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z.** tým, že nezabezpečil, aby sponzorovaný program O. X., odvysielaný dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod. o priamo nepodporoval predaj/počúvanosť programovej služby F. tretej osoby R., a.s., a to osobitnými propagačnými zmienkami o uvedenej službe, za čo mu uložil podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3000 EUR.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas opravný prostriedok, v ktorom namietal, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, neobsahuje dostatok dôvodov a vec nesprávne právne posúdila. Podľa navrhovateľa je napadnuté rozhodnutie vo svojej výrokovvej časti nezrozumiteľné, pretože neobsahuje takú identifikáciu správneho deliktu, aká vylúči jeho prípadné zamenenie s iným. Výrok s vymedzením tohto typu správneho deliktu by mal obsahovať prinajmenšom časové ohraničenie a vecné vymedzenie skutku v zmysle určenia spôsobu a rozsahu, v akom malo dôjsť k porušeniu zákonnej povinnosti, či už na úrovni konkrétnych vyjadrení alebo aspoň na úrovni relevantných úsekov predmetnej relácie. Navrhovateľ v tejto veci poukázal na ustálenú rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3SŽ/39/2009, 3SŽo/200/2010, 2SŽo/106/2007, 7SŽso/7/2007. Taktiež podľa navrhovateľa nie je zrejmé na ktorom vysielacom okruhu k porušeniu došlo a nie je uvedený ani v dôvodoch rozhodnutia. V rozhodnutí je aj nedostatok dôvodov, v časti týkajúcej sa druhu uloženej sankcie a jej výšky. Podľa navrhovateľa však Rada nijako nezohľadnila spôsob spáchania deliktu, jeho trvanie a následky a poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 24/1997 sp.zn. 4SŽ/24/96. Podľa navrhovateľa vec bola aj nesprávne právne posúdená aj s ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nevedel ovplyvniť, aké budú prejavy účinkujúcich a ocenených osôb, ktorá však nebola zohľadnená ani v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6SŽ/5/2009, pričom podľa navrhovateľa ide o kľúčovú okolnosť. V tejto veci poukázal navrhovateľ na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6SŽo/390/2009 teda o splnenie nesplniteľnej povinnosti zabrániť v živom vysielaní verbálnym prejavom odmenených, ktorá je v príkrom rozpore so zásadou „*nikto nie je povinný plniť nemožné*“ resp. „*nikto nemôže byť zaviazaný za nemožné*“. Navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozhodnutie odporkyne č. RP/02/2011 zo dňa 11.1.2011 a vrátil jej vec na ďalšie konanie a zaviazal je k úrade trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa uviedla, že povinnosť ustanovená v § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. je uložená vysielateľovi. Uviedla, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/390/2009 na ktoré odkazuje navrhovateľ sa týkalo inej veci a iných skutkových okolností a porušenia povinností podľa § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. , čo je však diametrálne iná situácia, ako pri porušení § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. tejto povinnosti sa podľa odporkyne navrhovateľ nemôže žiadnym spôsobom zbaviť, nakoľko ide objektívnu zodpovednosť, za to aby zabezpečil splnenie zákonnej povinnosti uvedenej v § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. S tým sa odporkyňa vysporiadala na str. 7 predmetného rozhodnutia a s týmto záverom sa stotožnil aj Najvyšší súd SR sp.zn. 2Sž/9/2006, kde súd uviedol, „*Nebolo možné prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa, že nie je v silách vysielateľa ovplyvniť, čo ktorá osoba v priamom prenose povie, nakoľko tak ako uviedla odporkyňa, mohlo by dôjsť k situácii, že v rámci reality show by mohol vysielateľ odvysielat akékoľvek nevhodné a zakázané obsahy.*“ Podľa odporkyne mal navrhovateľ aj v prípade priameho prenosu rôzne možnosti, ako zabezpečiť, aby účinkujúci nevyjadrovali priamu podporu sponzorovi programu alebo tretej osobe. A to napr. inštruktážou účinkujúcich, zmluvnými prostriedkami technickými prostriedkami, kontrolou vyjadrení účinkujúcich pred priamym prenosom, a ktorých výber je v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. výlučne v kompetencii navrhovateľa. Odporkyňa je presvedčená, že k porušeniu § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. došlo pričom svoje závery riadne a logicky zdôvodnila a vysporiadala sa so všetkými tvrdeniami navrhovateľa. Má za to, že rozhodnutie bolo riadne odôvodnené v súlade s ust. § 47 zákona č. 71/1967 Zb. a po oprave podľa § 47 ods. 6 nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Podľa odporkyne je vo výroku rozhodnutia uvedený čas spáchania deliktu 11.3.2009 o cca 20,15 hod. spôsob jeho spáchania – odvysielanie sponzorovaného programu O. X., správny delikt – nezabezpečenie aby sponzorovaný program nepodporoval predaj/počúvanosť programovej služby F. tretej osoby R., a.s. a to osobitnými propagačnými zmienkami o uvedenej službe. Podľa odporkyne uvedený program O. X. sa vysielal iba na jednom okruhu so začiatkom o cca 20,15 hod dňa 11.3.2009. Je taktiež nepochybné, že vysielateľovi už boli rozhodnutiami Rady uložené sankcie – upozornenia RP/110/2002, RP/138/2008 a RP/30/2008 a zákonná podmienka na uloženie pokuty bola splnená. Podľa odporkyne následkom porušenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. propagáciou služby jej odvysielaním v sponzorovanom programe došlo k dodatočnému reklamnému tlaku na diváka, ktorý je v rozpore so zákonom. Podľa odporkyne Najvyšší súd SR už v svojom prvom rozhodnutí v tejto veci sp.zn. 6Sž/5/2009 zhodnotil, že išlo o priamy prenos, kedy došlo k porušeniu § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľom dňa 11.3.2009 o cca

20,15 hod., a preto považuje v tejto časti námietku navrhovateľa za účelovú a nepravdivú. Odporkyňa navrhla, aby najvyšší súd rozhodnutie odporkyne č. RP/02/2011 zo dňa 11.1.2011 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z., na základe podaného opravného prostriedku preskúmal rozhodnutie odporkyne a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu odporkyne č. 129-PgO/O-1732/2009 a vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa dôvodný.

Podľa ust. § 38 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii v znení zákona účinného v čase odvysielania predmetného programu (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) sponzorstvo na účely tohto zákona je plnenie určené na priame alebo nepriame financovanie programu s cieľom propagovať názov alebo obchodné meno, ochrannú známku, dobrú povesť alebo aktivity osoby, ktorá také plnenie poskytla, ak ho poskytla právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá nie je vysielateľom takého programu ani tento program nevyrobila.

Podľa ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch či službách v týchto programoch.

Podľa ust. § 64 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa ust. § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu podľa odseku 1 písm. d/ Rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba

podľa § 2 ods. 2 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu Rady opakovane porušia povinnosť, na ktorej porušenie boli upozornení. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak sa porušila povinnosť uložená v § 16 písm. c/, h/ a i/, § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj keď sa vysielala bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b/] alebo ak sa prevádzkuje retransmisia bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. c/]. Pokutu Rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania a retransmisie a získané bezdôvodné obohatenie.

Podľa ust. § 67 ods. 3 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk (663 EUR) do 2 000 000 Sk (66 387 EUR) a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 3000 Sk (99,58 EUR) do 600 000 Sk, (19 916 EUR) ak porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov.

Na pojednávaní dňa 29.9.2011 navrhovateľ doplnil dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré podľa neho spočívali v tom, že navrhovateľ nie je deliktuálne zodpovedný za uvedený skutok, nakoľko k vydaniu napadnutého rozhodnutia až po spojení S. T. a S. R. a preto podľa zákona č. 532/2010 na nový subjekt neprešla deliktuálna zodpovednosť, ktorá je podľa jeho názoru neprenosná a poukázal na to, že k prenosu deliktuálnej zodpovednosti môže prísť iba vtedy, ak by bol navrhovateľ pokračoval v protiprávnom konaní.

Odporkyňa s týmto tvrdením navrhovateľa nesúhlasila a poukázala na rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžhu/2/2008, kedy došlo k prenosu deliktuálnej zodpovednosti, nakoľko ide o ochranu verejného záujmu a za delikt zodpovedá právny nástupca S. T., teda navrhovateľ.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod. odvysielal sponzorovaný program O. X., v ktorom bola p. A. B. ocenená v kategórii zabávač a ktorá v ďakovnej reči uviedla: „*Chcem sa poďakovať divákovi všetkým televíziám za to, že svojím diváctvom vytvárajú príjemné konkurenčné prostredie, chcem sa poďakovať, televízii M.. som hovorila, pre istotu dva krát, a rozhodne si myslím, že tu stojím aj preto, že ja som F. a (potlesk), takže aj touto cestou chcem sa poďakovať P. N. aj s manželkou za to, že na mňa v tomto mediálnom svete dávajú pozor a všetkým kolegom, konkurencii za to, že nebola hociká...*“. A ďalej pri príležitosti odovzdávania ceny v kategórii absolútny O. X.

K. z D. p. B. K. ako zástupca generálneho partnera podujatia povedal: „...menovite by som chcel pozdraviť aj majstra Ch., ktorého si nesmierne vážim, lebo aj on je F.. Je mi veľkou cťou, že môžem tento rok vyhlásiť absolútneho O. spolu s J. P., mimochodom, kto neprišiel k nám lyžovať, tento rok, veľmi zle sa mu bude dariť v tejto kríze, ale môžete to ešte napraviť, máme znížené ceny. (potlesk) Takže ja by som Vám si dovoľil oznámiť absolútneho O., J. ho odovzdá, a stáva sa ním pán K. K.“

Správny orgán začal na základe uvedeného dňa 29.4.2009 správne konanie voči S. T., vysielateľovi na základe zákona, vo veci možného porušenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s možným porušením povinnosti, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora, alebo tretej osoby a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách v týchto programoch a to v rámci programu O. X. zo dňa 11.3.2009 o cca 20:15 hod.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom odvysielaného programu a spisového materiálu a výsluchu účastníkov konania resp. ich právnych zástupcov dospel k záveru, že odporca nedostatočne zistil skutkový stav veci a preto vec nesprávne právne posúdil.

V súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom veci Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že odporkyňa začala správne konanie proti S. T., ktorá zanikla dňom 31. decembra 2010 a dňom 1. januára 2011 vznikla právnická osoba R. na základe zákona č. 532/2010 Z.z. zlúčením so S. R.. Porušenia zákona sa mala dopustiť S. T. voči ktorej bolo začaté správne konanie, pre možné porušenie ust. § 38 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. v súvislosti s možným porušením povinnosti, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora, alebo tretej osoby a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch alebo službách. V tejto súvislosti je jednak potrebné uviesť, že výrok rozhodnutia správneho orgánu musí byť vždy určitý a presný a výrok musí zodpovedať odôvodneniu. V danom prípade sa tak nestalo, nakoľko vo výroku rozhodnutia správny orgán neuvádza, že na ktorom programe vysielania došlo k porušeniu zákona a akým a koho konaním došlo k porušeniu zákonného ustanovenia tak, aby ho nebolo možné zameniť ho s iným vysielaním a inou osobou, teda v súlade s požiadavkami § 47 zák. č. 71/1967 Zb. Odporkyňa sa dôsledne neriadila rozhodnutím súdu sp.zn. 2SŽ/9/2009 a taktiež bude potrebné aby sa vysporiadala s námietkou navrhovateľa vznesenou na pojednávaní, či je alebo nie je možná

právna sukcesia v danom delikte. Ne je úlohou súdu v konaniach podľa tretej hlavy piatej časti OSP dopĺňať vecnú argumentáciu správneho orgánu a vysporiadávať sa so námietkami účastníka konania v prípade prieskumu neprávoplatných rozhodnutí správnych orgánov, prípadne dopĺňať za správny orgán právnu argumentáciu, alebo za neho zisťovať skutkový stav vecí. Toto je úlohou správnych orgánov.

S poukazom na uvedené, preto Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a §250j ods. 2 písm. c/ OSP zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Úlohou odporkyne je v prvom rade zistiť skutkový stav vecí a až následne vec právne posúdiť (250r OSP).

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky za použitia § 250l ods. 1 OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, priznal náhradu za tri úkony právnej služby podľa § 11 ods. 1 a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v rozhodujúcom období (prevzatie vecí, podanie odvolania, účasť na pojednávaní 29.9.2011) (1/6 výpočtového základu v príslušnom kalendárnom roku) vo výške 123,50 Euro, t.j. celkom 370,50 Euro, 3x režijný paušál výške 7,41 Euro, t.j. celkom 22,23 Euro a DPH 20%, t.j. celkom 392,73 Euro + DPH 78,546 Euro, celkom 471,28 Euro.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská